

[Torben Lund]

ve færre voldsofre, er det primært her, der må sættes ind.

Her kunne jeg minde om vores forslag fra 1984, et forslag, som jo også vandt tilslutning her i Folketinget. Jeg vil da godt benytte lejligheden her til at sige, at jeg nok er skuffet over den mangel på indsats, der har været på disse områder fra regeringens side. Vi fik ganske vist en redegørelse fra statsministeren den 16. december sidste år om forebyggelse af kriminalitet, altså en ganske frisk redegørelse, og deri står fantastisk mange indlysende rigtige ting. Der står faktisk ikke noget i den redegørelse vedrørende en indsats over for kriminalitet, som ikke er rigtigt. Der er kun én ulempe ved redegørelsen, og det er det næstsidste afsnit i den, hvori der står – fortrykket sp. 4550:

»Alle disse initiativer koster penge. Regeringen vil derfor inden for de eksisterende rammer sikre tilvejebragt, at de fornødne midler er til rådighed til den indsats, der er nødvendig.«

Så er vi vistnok lige vidt.

Når jeg har villet fremhæve det her, er det for at sige, at det med varetægtsfængslingen jo ikke er noget, som i sig selv skaber færre voldsofre. Det er naturligvis en forebyggende indsats, der må til, også en forebyggende indsats, der består i, at i det øjeblik volden er begået, må vi have en hurtig reaktion fra samfundet i form af en hurtig efterforskning, domfældelse og afsoning umiddelbart derefter.

Men tilbage står det yndede retspolitiske diskussionsemne, som varetægtsfængslingen på grund af befolkningens retsfølelse altid vil være, og det er et yndet emne, fordi der selvfølgelig er noget principielt betænkeligt ved at indespærre folk uden dom. Men muligheden for at varetægtsfængsle af hensyn til retsfølelsen er jo noget, vi kender, og noget, der er anerkendt af alle. Jeg tror ikke, der er nogen i denne sal, der turde argumentere imod, at man skulle kunne varetægtsfængsle, hvis der foreligger mord eller grov voldtægt. I de tilfælde tror jeg alle vil være enige om, at en varetægtsfængsling af hensyn til borgernes retsfølelse er berettiget. Derfor bliver det dybest set et spørgsmål om, hvor man vil trække grænsen for, hvornår der kan varetægtsfængsles af hensyn til borgernes retsfølelse.

Det er vores opfattelse, at der er behov for en adgang til at varetægtsfængsle i en kort periode, når der foreligger en særlig bestyrtket mistanke om grov og meningsløs vold over for en sagesløs borger; de nuværende varetægtsfængslingsregler bør altså udvides, og derfor vil vi gå ind i et positivt udvalgsarbejde om justitsministerens forslag.

Jeg vil godt gøre den tilføjelse, at en nøjere gennemgang af de nærmere betingelser og af praksis i øvrigt vil vi foretage under udvalgsarbejdet, sådan at vi får en afbalanceret løsning.

Jeg vil også understrege, at dette forslag ikke kan stå alene. Vi må have inddraget statsministerens løfter om et bedre forebyggende arbejde i behandlingen i retsudvalget.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil begynde med at sige tak til justitsministeren, fordi dette lovforslag er kommet frem, og jeg vil også takke hr. Torben Lund for den tale, han holdt, for nu tror jeg, vi er ved at nå til, at vi skulle kunne få det igennem, som vi i Det Konservative Folkeparti gennem mange år har ønsket en mulighed for, nemlig at der i tilfælde af grov vold kan finde varetægtsfængsling sted.

Vi erkender, at vi har rendt panden mod muren nogle gange. Regeringen har tidligere fremsat forslag om dette, men har ikke kunnet få det igennem. Nu kommer justitsministeren imidlertid med et forslag, der hviler på et andet grundlag end det, vi har haft hidindtil, og som bygger på, at man i stedet for at arbejde med strafferammer arbejder med, at der skal være en forventet forskyldt straf af mindst 60 dages ubetinget fængsel, for at man kan gøre brug af varetægtsfængsling; og når man ser på, hvad strafudmålingen selv i ret grove voldssager er, finder jeg, at den grænse, der her er lagt, kan være helt rimelig. Jeg forstår da også på hr. Torben Lund, at det er spørgsmålet om, hvor grænsen skal trækkes, vi skal drøfte, ikke spørgsmålet om, hvorvidt man over for den meningsløse vold skal kunne sætte ind.

Derfor synes jeg, at det, der allerede er sket under denne drøftelse, både godt for, at vi kan komme igennem med, hvad der for mig at se er helt rimeligt og nødvendigt.

Der er jo ikke tale om noget »skal«, der er tale om en »kan«-bestemmelse, og vi kender